

RADA MIEJSKA
w Nysie
ul. Kolejowa 15
48-300 Nysa

UCHWAŁA NR XXVII/408/16
RADY MIEJSKIEJ W NYSIE

z dnia 29 listopada 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Zastępcy Burmistrza Nysy Piotra Bobaka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 i 1579), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996 i 1579), po rozpatrzeniu skargi na działalność Zastępcy Burmistrza Nysy Piotra Bobaka, złożonej przez Rada Miejska w Nysie uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę z dnia 10.10.2016 r. na działalność Zastępcy Burmistrza Nysy Piotra Bobaka za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Nysie, zobowiązując go do przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY

Paweł Nakonieczny

Załącznik do uchwały Nr XXVII/408/16

Rady Miejskiej w Nysie

z dnia 29 listopada 2016 r.

W dniu 11 października 2016 r. [redacted] złożyło do Rady Miejskiej w Nysie skargę na Zastępcę Burmistrza Nysy, w której zarzucono egzekwowanie bezprawnych opłat w strefie płatnego parkowania w sobotę, jako dzień niebędący dniem roboczym oraz w miejscach niewyznaczonych, mimo uznania uchwałą Nr XIX/286/16 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 11 maja 2016 r. zarzutów dotyczących uchwały Nr XVII/277/03 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych kategorii gminnej i powiatowej na terenie miasta Nysa, wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wysokości opłaty dodatkowej oraz określenia sposobu pobierania tych opłat (Dz. Urz. Woj. Opol. Nr 111, poz. 2333, ze zm.), podniesionych przez [redacted] w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa.

W skardze wskazano także na obowiązek wynikający z art. 233 k.p.a. i wniesiono o wszczęcie postępowania w sprawie legalności nałożenia opłat dodatkowych na wymienione w skardze osoby.

Z uzasadnienia skargi wynika, iż skarżące [redacted] uważa, iż skoro Rada Miejska w Nysie uchwałą Nr XIX/286/16 z dnia 11 maja 2016 r. uznała za zasadne zarzuty [redacted] skierowane pod adresem uchwały dotyczącej strefy płatnego parkowania w Nysie, to wszystkie nałożone opłaty dodatkowe powinny zostać uchylone, a zwłaszcza te, w których kierowcy się tego domagali. Wobec tego skarżący twierdzi, że opłaty dodatkowe zostały bezprawnie skierowane do egzekucji, podnosząc przy tym, że Burmistrz Nysy wydając w toku postępowania egzekucyjnego postanowienie o uznaniu wniesionych w tym postępowaniu zarzutów za nieuzasadnione zignorował okoliczność, iż w WSA w Opolu, pod sygn. akt II SA/Op 297/16, toczy się postępowanie w sprawie nieważności zapisu uchwały dotyczącego możliwości pobierania opłat w soboty, co w ocenie skarżącego winno skutkować zawieszeniem postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a.

W dalszej części skargi [redacted] podniesiono zarzut, iż w stosunku do [redacted] nie skierowano do egzekucji wszystkich opłat dodatkowych, co w ocenie skarżącego wyczerpuje znamiona działania stanowiącego naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Na wstępie wskazać należy, iż zarzuty podniesione w treści skargi dotyczą w istocie działań podejmowanych przez organ wykonawczy Gminy Nysa, albowiem Zastępca Burmistrza Nysy Piotr Bobak, podejmując działania kwestionowane w treści skargi, działał z upoważnienia Burmistrza Nysy, a zatem w charakterze organu. Tym samym podmiotem właściwym do rozpatrzenia skargi, zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a., jest Rada Miejska w Nysie.

Odnosząc się do zarzutów skargi w pierwszej kolejności wskazać należy, iż uchwałą Nr XIX/286/16 z dnia 11 maja 2016 r. Rada Miejska w Nysie uznała jedynie, że zarzuty podniesione przez [redacted]

w skierowanym przez niego wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa zasługują na uwzględnienie, w wyniku czego Rada zadeklarowała, że w najbliższym czasie zostanie dokonana zmiana uchwały w kwestionowanej przez wnoszącego wezwaniu części, natomiast bezpośrednim wynikiem uznania za zasadne zarzutów podniesionych przez [redacted] w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa było podjęcie przez Radę Miejską w Nysie uchwały Nr XXI/307/16 z dnia 8 czerwca 2016 r., zmieniającej dotychczas obowiązującą uchwałą Nr XVII/277/03 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie strefy płatnego parkowania w Nysie. Wskazana wyżej uchwała zmieniająca weszła w życie w dniu 2 lipca 2016 r., a zatem dopiero z chwilą jej wejścia w życie zmienione zostały regulacje dotyczące funkcjonowania strefy płatnego parkowania, w tym m.in. zapis dotyczący pobierania opłat w soboty. Powyższe oznacza, że do skutków zdarzeń, które miały miejsce pod rządami dotychczasowej uchwały w sprawie SPP w Nysie (przepisów uchwały w brzmieniu sprzed dokonania zmian wprowadzonych uchwałą Nr XXI/307/16 z dnia 8 czerwca 2016), nowe uregulowania nie mają zastosowania, albowiem zmiana uchwały nie wywołuje skutków wstecznych, ale działa na przyszłość, tj. od chwili wejścia w życie uchwały zmieniającej. Należy przy tym zaznaczyć, iż jedynie

stwierdzenie nieważności uchwały wywołuje skutki ex tunc, tj. z mocą wsteczną od daty jej podjęcia, zaś do dnia dzisiejszego nie stwierdzono nieważności kwestionowanych w wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa przepisów uchwały Nr XVII/277/03 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie strefy płatnego parkowania w Nysie, do czego w obecnej sytuacji uprawniony jest wyłącznie sąd administracyjny (wojewoda, jako organ nadzoru, może wydać rozstrzygnięcie nadzorcze stwierdzające nieważność uchwały jedynie w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia mu uchwały, a po tym terminie może jedynie zaskarżyć ją do sądu administracyjnego – art. 91 ust. 1 i art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). Powyższe okoliczności wskazują zatem, iż nie można zarzucić Burmistrzowi Nysy, iż nie ma on podstaw do egzekwowania opłat dodatkowych, których obowiązek uiszczenia powstał przed dniem nowelizacji uchwały dotyczącej strefy płatnego parkowania w Nysie, jeżeli w chwili obecnej nie zapadł jeszcze wyrok WSA w Opolu stwierdzający nieważność wskazanych przepisów uchwały Nr XVII/277/03 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 12 grudnia 2003 r.

W przedmiotowej sprawie istotna jest także okoliczność, iż o prawidłowości prowadzonej w sprawie opłat dodatkowych egzekucji, w tym zasadności zarzutów kierowanych pod adresem wierzyciela czy organu egzekucyjnego przez osoby zobowiązane do zapłaty dochodzonej w trybie egzekucji administracyjnej należności publicznoprawnej, rozstrzyga się w toku postępowania egzekucyjnego, regulowanego przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599, ze zm.), zwanej dalej w skrócie u.p.e.a. W przypadku opłat dodatkowych za nieuiszczenie opłaty za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania organem egzekucyjnym jest co do zasady naczelnik urzędu skarbowego, zaś burmistrz występuje w charakterze wierzyciela. Osoba zobowiązana do uiszczenia opłaty dodatkowej ma prawo wnieść zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej (art. 33 u.p.e.a.), które to zarzuty organ egzekucyjny rozpatruje po uzyskaniu stanowiska wierzyciela w zakresie zgłoszonych zarzutów (art. 34 § 1 u.p.e.a.). Stanowisko wierzyciela przybiera postać postanowienia (art. 17 § 1 u.p.e.a.), na które, zgodnie z art. 34 § 5 u.p.e.a., zobowiązanemu przysługuje zażalenie do organu wyższego stopnia właściwego dla wierzyciela (w tym przypadku - samorządowego kolegium odwoławczego). Organ wyższego stopnia właściwy dla wierzyciela, na skutek wniesionego zażalenia na postanowienie wyrażające stanowisko w zakresie zgłoszonych zarzutów, dokonuje kompleksowej kontroli zarówno zaskarżonego postanowienia wierzyciela, jak i poprzedzającego go tytułu wykonawczego, w związku z którym wniesiono zarzuty. W tym stanie rzeczy należy, iż skoro w opisanych w skardze przypadkach zarzuty dotyczące prowadzonej egzekucji opłat dodatkowych zostały wniesione, to ich zasadność winna podlegać ocenie w trybie wyżej opisanym, co nie leży w kompetencji Rady Miejskiej w Nysie. Jedynie na marginesie wskazać należy, iż skarżący bezzasadnie zarzuca Burmistrzowi Nysy, iż postępowanie egzekucyjne winno zostać zawieszone na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. ze względu na prowadzone przed WSA w Opolu postępowanie dotyczące skargi na uchwałę Nr XVII/277/03 Rady Miejskiej w Nysie z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie strefy płatnego parkowania w Nysie. Jak bowiem powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie w postępowaniu egzekucyjnym nie stosuje się przepisów ogólnej procedury administracyjnej o zawieszeniu postępowania, w tym art. 97 k.p.a., określającego przesłanki takiego zawieszenia (tak m.in. wyrok NSA w Lublinie z dnia 8 kwietnia 1998 r., sygn. akt I SA/Lu 369/97, LEX nr 33389; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 13 grudnia 2011 r., sygn. akt I SA/Bd 741/11, LEX nr 1688529; wyrok NSA w Warszawie z dnia 14 października 1998 r., sygn. akt III SA 762/97, LEX nr 35214; wyrok NSA w Warszawie z dnia 24 stycznia 2012 r., sygn. akt II OSK 2101/10, LEX nr 1138073 czy też wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2004 r., sygn. akt III SA 2376/03, LEX nr 164519, zgodnie z którym: „Przepis art. 18 u.p.e.a. odsyła wprawdzie do uregulowania zawartego w k.p.a. nakazując jego odpowiednie stosowanie, jednakże dotyczy to kwestii nieujętych wprost unormowaniem ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Tymczasem jej art. 56 wylicza w sposób wyczerpujący okoliczności zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Z tego względu nie mogą być brane pod uwagę inne okoliczności nie wskazane w tym przepisie, a wskazane przykładowo w art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a.”).

Abstrahując zatem od tego, że w przedmiotowej sprawie Burmistrz Nysy nie jest organem egzekucyjnym prowadzącym postępowanie egzekucyjne, a jedynie występuje w charakterze wierzyciela wystawiającego tytuł wykonawczy i zajmującego stanowisko co do zgłoszonych w postępowaniu egzekucyjnym zarzutów, w związku z czym nie jest on władny do zawieszenia tego

postępowania, w świetle powyższych uwag podniesiony w skardze zarzut niezastosowania przez Burmistrza Nysy przepisu art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. należy uznać za całkowicie chybiony.

Odnosząc się z kolei do zarzutu skargi, iż w stosunku do [redacted] nie skierowano do egzekucji wszystkich opłat dodatkowych, co w ocenie skarżącego wyczerpuje znamiona działania stanowiącego naruszenie dyscypliny finansów publicznych, stwierdzić należy, iż na skutek złożonego przez niego zawiadomienia kwestia ta jest obecnie badana przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu, w związku z czym to ten właśnie organ, w trybie określonym w ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168, ze zm.), władny będzie rozstrzygnąć o zasadności podniesionych w skardze zarzutów dotyczących naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

W zakresie natomiast zawartego w skardze wniosku o zastosowanie art. 233 k.p.a. i wszczęcie postępowania w sprawie legalności nałożenia opłat dodatkowych na wymienione w skardze osoby uznać należy, iż wniosek ten jest bezzasadny, albowiem przepis ten dotyczy sytuacji, gdy w danej sprawie poruszony w skardze może zostać wszczęte postępowanie jurysdykcyjne załatwiające sprawę administracyjną, w rozumieniu art. 1 pkt 1 k.p.a., to jest sprawę indywidualną rozstrzyganą w drodze decyzji administracyjnej. Tymczasem z zawartego w skardze wniosku nie wynika, o wszczęcie jakiego konkretnie postępowania jurysdykcyjnego chodzi (mowa jest jedynie o bliżej nieokreślonym postępowaniu w sprawie legalności nałożenia opłat dodatkowych), a przy tym organ stanowiący gminy nie jest organem właściwym do prowadzenia postępowania jurysdykcyjnego tj. postępowania administracyjnego kończącego się wydaniem decyzji administracyjnej.

Biorąc pod uwagę powyższe skargę [redacted] należy uznać za bezzasadną.